

Lapse Õpimotivatsiooni ja -rõõmu toetamine koduses keskkonnas

eripedagoog Mirell Viru ja koolipsühholoog Liine Toming

1.

Jälgi, et lapse põhivajadused (meelerahu, turvatunne, söök, jook, uni) oleks enne koolitöödega alustamist täidetud. Baasvajaduste esmane täitmine toetab lapse keskendumis- ja töövõimet ning õpitu kinnistumine ja meenutamine on sujuvamad.

2.

Luaa õppimiseks väheste väliste stiimulitega keskkond - jälgi, et last ei segaks nutiseadmed, televiisor, teised pereliikmed jms. See on oluline selleks, et laps suudaks oma tähelepanu hoida õppetööl ning keskenduda. Sellisel viisil jääb kergemini meelde.

3.

Tee lapsega kokkulepped, millal õppimine toimub ja kui kaua laps peab järjest õppetegevusega segamatult tegelema. Võimalusel kirjuta kokkulepped silmnähtavale üles ja nooremate õpilastega kasuta näitlikustamiseks kella, et laps õpiks enda aega planeerima ja ajamõiste kinnistuks. Efektiivseks õppimiseks on vajalikud puhkepausid, soovitatavalt koos liikumisega.

4.

Aruta lapsega, millises järjekorras on tema jaoks õppimine kõige loogilisem. Enamasti tuleb kasuks, kui erinevaid ülesandeid, näiteks lugemist ja kirjutamist, teha vaheldumisi. Julgustada last ise otsustama koduse õppimise aja, pikkuse ja järjekorra üle, et laps tunnetaks vanema abil iseseisvust ja otsustamisvabadust. Õigus ise otsustada võib suurendada noore õpitahet ja -motivatsiooni.

5.

Innusta last kasutama õppimisprotsessis erinevaid meeli: kuulmine, nägemine, kompimine, liikumine, haistmine, maitsmine. Paljusid lapsi toetab seoste loomisel ja meelde jätmisel visualiseerimine ning õpitust kokkuvõtte tegemine – õpitava kohta skeemi, joonise, mõistekaardi, pildi tegemine. Abivahendite kasutamisel ole esmalt suunaja rollis kuniks laps on omandanud enda õpiharjumuse ja -strateegiad.

6.

Ole lapsevanemana ise õppimise ja koolis käimise suhtes positiivselt meelestatud, laps peaks tajuma toetust ka raskuste tekkimise puhul. Õpeta lapsele läbi vestluse, erinevate mänguliste tegevuste keeruliste tunnetega toimetulekut, mis võivad esineda koolipäeva jooksul. Üks halb tunne ei riku lapse jaoks koolirõõmu nagu ka üks halb hinne ei näita tema õppetöoga hakkama saamist. Noore julgustamine, et eksimused ja raskused on ületavad, annab vajalikku tuge ja julgust edasi liikumiseks. Innusta last jõukohaselt pingutama.

7.

Lase lapsel anda hinnang oma kodusele õppimisele näiteks 1-10 skaalal. Vestlus lapsega teemal, mida uut ta õppis, mis meeldis ja mis osutus keeruliseks, aitab lapsel analüüsida iseenda oskuseid ja võimeid õppeprotsessis. Eneseanalüüs õppijana aitab ennetada raskuste tekkimisel tagasilööke, mis võivad noore suhtumist õppetöösse muuta.

8.

Aktiivne ja pidev koostöö klassijuhatajaga annab võimaluse olla infoväljas ja saada mõtteid, millist tuge laps koduste ülesannete lahendamisel ja tunnitöödeks valmistumisel vajab. Nii õpetajad kui lapsevanemad proovivad anda igapäevaselt parima, et lapsele oleks õppetöö meelepärane ning eduelamust pakkuv. Üheskoos on lihtsam eesmärged luua ja täita.